

skal ordnes, har man altsaa endnu ikke taget Standpunkt til og synes heller ikke ved disse Lovforslags Udarbejdelse at ville tage Standpunkt til. Jeg mener, det vilde være det absolut rigtige og mest forsvarlige, om man, indtil man havde naaet til at overveje denne Sag, bibeholdt det, man har, det udmærkede, glimrende, gode Forsvar, som Kystartilleriet i Virkeligheden er. Jeg har den Følelse, at Københavns Beboere, da Verdenskrigen stod for Døren, følte sig i allerhøjeste Grad betryggede ved at vide, at der ude paa Søforterne laa en Besætning af danske Mænd, som var vaagne og havde vist sig i Stand til virkelig at udføre en god Tjeneste. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Bladet „Politiken“, som jo ellers ikke lider af Tilbøjelighed til at rose den danske Hær eller den danske Flaade, efter en lille Krigsøvelse herhjemme mellem Kystartilleriet og Flaaden skrev en Artikel om det danske Kystartilleri, hvori de maatte erkende, at under denne 3 Ugers Krigsøvelse havde det danske Kystartilleri vist sig sin Opgave fuldt ud voksen, idet det i disse tre Uger, Nætter og Dage, ikke havde vist sig muligt for det mindste Fartøj at komme indenfor det Omraade, Kystbefæstningen beherskede, uden at blive beskudt. Det glædede mig den Gang at se, at „Politiken“ havde faaet Øjnene op for, at der virkelig fandtes noget godt indenfor den danske Hær.

Nu vil man fra Venstres Side gaa til at ødelægge dette Korps. Jeg vil finde det ganske forkasteligt, saa meget mere som jeg tror, Fremtiden vil vise, at noget af det, et Land som Danmark først og fremmest faar Anvendelse for, er et Kystforsvar, et Kystforsvar, hvis Udvikling sikkert gaar i Retning af transportable Kystbatterier, som altsaa kan føres hen, hvor det er nødvendigt for at forsvare Kysterne. Jeg vil meget henstille, at man sætter noget virkeligt ind paa at faa en god Ordning paa dette Omraade, og jeg vil meget henstille til ærede Medlemmer at læse Betænkningens Bind II, Side 485—490. Dér vil De finde en Erklæring fra den kommanderende General, hvori der er gjort fyldigt Rede for dette Forhold, og jeg vil haabe, at ærede Medlemmer af dette høje Ting efter at have læst denne vil erkende, at jeg har Ret i de Betragtninger, jeg her har gjort gældende. Under Verdenskrigen viste der sig en bestemt Ting, og det var, at de forskellige Landes Flaader havde en absolut Respekt for, hvad der hed Kystforsvar. Hvis ærede Medlemmer vil tænke paa Englændernes Angreb paa Dardanellerne, paa hele det Afsnit af Krigen, som hed Gallipoli-Kampen, vil de erkende, at Eng-

lænderne dér for en Gangs Skyld løb Panden mod en Port, som de ikke formaaede at lukke op. Og hvorfor? Fordi der virkelig var et Kystforsvar. Men var dette da fuldent? Var det etableret paa en saadan Maade, at man i Forvejen kunde sige, det vilde være den Opgave voksen at hindre den store engelske Flaade i at forcere Dardanellerne? Nej, ingenlunde: usle, elendige Batterier, som man i Løbet af ganske kort Tid havde gjort tjenstdygtige ved at besætte dem med forskelligt Skyts! Men er der noget, et Skib har Respekt for, er det et fast Fort. Er der noget, et Skib, en Flaade respekterer, er det, naar det ved, at dér og dér ligger der et Kystforsvar, et Kystbatteri. De skal nok holde sig paa en saadan Afstand derfra, at de ikke er udsat for at faa en Kugle gennem Skroget og gaa ned en om og hjem. Jeg vil derfor meget anbefale, at man i det Udvalg, der bliver nedsat, meget nøje overvejer Kystartilleriets fremtidige Skæbne, og jeg vilde mene, at det vilde være en ganske overordentlig stor Fejl, dersom man paa det nuværende Tidspunkt vilde gaa til en Svækkelse som den, Forslaget gaar ud paa. Det er den Gren af vort Forsvar, som er og bliver det bedste og det, der yder den bedste Sikkerhed overfor den By, det er etableret om, ogsaa, om man fra Socialdemokratiets Side taler nok saa meget om, at man vil bombardere København. Et Bombardement af København vil have meget ringe Virkning med det Flaadeforsvar og det Kystforsvar, vi i Øjeblikket har.

En Nyordning af Forsvaret er jo i sig selv ganske overordentlig vanskelig, men endnu mere vanskelig er det at gaa til en Nyordning i en Periode lige efter Verdenskrigen, hvor de forskellige Forhold endnu ingenlunde har trukket sig til Rette. Jeg tror ikke paa den fremtidige Fred i Verden. Jeg føler mig fuldt ud forvisset om, at efter kortere eller længere Tids Forløb raser Krigen igen, og jeg vil ikke haabe, at man nu, naar man gaar til Gennemførelse af en ny Forsvarsordning, lægger dette saaledes til Rette, at Danmark mangler Forsvarsvillie og Forsvarsevne, naar Farens Stund kommer.

Rudfeld: Der er et Spørgsmaal, som er særlig brændende, og som er rejst i Forbindelse med denne Hærordning, og det er Spørgsmaalet om den almindelige Værnepligt. Nu synes jeg, at det er noget ved Siden af at rejse det Spørgsmaal nu, fordi det efter min Mening er et Spørgsmaal, der henhører under Grundloven.